

Tumbador

TELEGRAM

JULI 2026

De eerste hittegolf van het jaar is een feit, de festivalterreinen worden weer platgetrappeld en de terrasjes zitten overvol: het is zomer! Maar ook tijdens de zomermaanden blijft Tumbador op volle toeren draaien. In deze Telegram maak je kennis met onze nieuwe projectscout Yara, gaan we in gesprek met ex-vrijwilligster Tine en vertellen de teams in Ayacucho en San Rafael met trots over enkele activiteiten. Veel leesplezier!

Nieuws uit het Noorden ■ ■

Maak kennis met onze projectscout Yara ●●

In de vorige Telegram konden jullie al kennismaken met Cinzia, onze nieuwe werkgroepcoördinator. Recent is Tumbador ook een samenwerking opgestart met **Yara Van De Velde**. De Nederlandse Yara zal met haar kennis en ervaring in Latijns-Amerika onze vzw versterken als projectscout. Wat dat inhoudt? Dat vertelt ze jullie met alle plezier.

“Hoi allemaal! Mijn naam is Yara en de komende maanden ga ik aan de slag als projectscout voor Tumbador. **In deze rol verken ik nieuwe partnerschappen in Latijns-Amerika.** Daarbij hoop ik een brug te vormen tussen Tumbador en de lokale organisaties en gemeenschappen waarmee we mogelijk gaan samenwerken.

Ik ben net terug in Nederland na drie jaar in Guatemala te hebben gewoond. Daar werkte ik voor een kleinschalige ngo die via onderwijs kansen creëerde voor inheemse kinderen. In die periode heb ik van dichtbij ervaren hoe krachtig lokaal initiatief kan zijn, maar ook hoe groot de uitdagingen soms zijn. **Het leven in Guatemala heeft een blijvende indruk op me gemaakt: van de vulkanen en kleurrijke markten tot de warmte en gastvrijheid van de mensen die ik er heb leren kennen.**

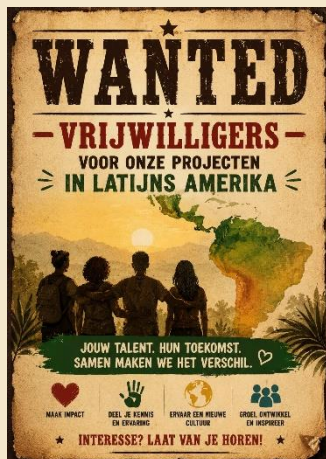

Ik ben daarnaast een echt buitenmens. In Guatemala bracht ik veel tijd door in de bergen en op de vulkanen. Dat leverde prachtige avonturen op, maar ook de nodige blunders: verdwalen op een berg, nét voor het donker thuiskomen, mijn ouders meeslepen naar het hoogste punt van Centraal-Amerika om vervolgens alleen maar wolken en regen te zien, of ontdekken dat ik de guacamole (of de haringen) was vergeten. Gelukkig leer je daar ook weer van. En misschien is dat wel wat ik het mooiste vind: samen op pad gaan, nieuwe plekken ontdekken en onderweg blijven leren.

Hoewel ik nu weer in Nederland woon, voelt Latijns-Amerika nog steeds als een tweede thuis. Juist daarom spreekt deze opdracht me zo aan. **De komende maanden ga ik in gesprek met organisaties, professionals, families en gemeenschappen om beter te begrijpen welke uitdagingen en kansen er leven rond disability inclusion in de regio.** Ik hoop daarbij niet alleen mogelijke samenwerkingen in kaart te brengen, maar ook de mensen, ideeën en initiatieven te leren kennen die zich elke dag inzetten voor meer inclusie in hun gemeenschap.

Ik heb er zin in en kijk ernaar uit om jullie daarin mee te nemen!

GEZOCHT: vrijwilligers voor onze projecten in Latijns-Amerika ■ ■

De laatste jaren merken we onze vrijwilligerswerving voor Latijns-Amerika moeizaam loopt. **Momenteel zijn er zelfs géén vrijwilligers (kine- of ergotherapeuten) in de projecten die we steunen.** We ervaren dat het steeds moeilijker wordt om ze te vinden. Waarom? Dat weten we eigenlijk niet...

En toch, **6 tot 12 maanden meedraaien in een revalidatieproject** in Peru of Guatemala is een unieke ervaring. Je komt terecht in een **enthousiast multidisciplinair team**, leert bij door de permanente **kennisuitwisseling** met de lokale therapeuten, en krijgt de kans om deel uit te maken van de **lokale gemeenschap** in een andere cultuur. In ruil daarvoor krijg je heel veel **respect en dankbaarheid** terug, zowel van het lokale team als van de patiënten. Bovendien is een buitenlandervaring een periode van **zelfontwikkeling** én schaaft je zo jouw kennis van de **Spaanse taal** bij – héél mooi om later op je cv te zetten!

Ben je al wat meer overtuigd? Heb je interesse of ken je een kine- of ergotherapeut die geïnteresseerd is? Wij hebben permanent vacatures! Stuur ons een mailtje: info@tumbador.be, dan nemen we met jou contact op!

Tap. Enjoy. Repeat. ●●

Wie ooit een event in de AFAS Dome (Sportpaleis) heeft meegemaakt, weet: achter de schermen draait alles als een geoliede machine. En een groot deel daarvan zijn vrijwilligers met bakken goesting. Eén van de mensen die de ploeg mee in goede banen leidt, is **Tom Cornelissens**. Wij gingen met hem in gesprek en stelden vragen over de sfeer, de uitdagingen en waarom vrijwilligerswerk hier allesbehalve saai is. Tom: “Ik ben zelf al **vrijwilliger bij Tumbador sinds 2003** en ondertussen ben ik zo’n **10 jaar eindverantwoordelijke voor de AFAS Dome**. Ik heb onze werking zien groeien van iets kleins naar een stevige organisatie.”

Wat doet Tumbador in de AFAS Dome?

“Wij zorgen ervoor dat iedereen z’n drankje heeft tijdens events. Onze ploeg tapt, wast af, vult de toog aan, telt de stock ... We zijn ooit begonnen aan de toog boven de hoofdingang maar ondertussen doen we veel meer. Je vindt Tumbador nu ook in de Lotto Arena, achter de zaaltogen in de AFAS Dome zelf, in de Stadsschouwburg Antwerpen én sinds een paar jaar ook in Vorst Nationaal. Per event staan er best veel vrijwilligers klaar: een twintigtal hier, een vijftiental daar... en **in totaal hebben we een pool van zo’n 500 mensen die elk jaar wel eens komen helpen.**”

Waarom doen vrijwilligers dit?

“Je combineert helpen met fun. Je tapt vóór en na het event en tijdens de pauzes, maar voor de rest kan je gewoon meegenieten van de voorstelling. Gemiddeld zie je makkelijk driekwart van het concert. Niet slecht voor een “shiftje”, toch? En iedereen is welkom. Of je nu af en toe eens wil helpen, supervaak komt, of wat meer verantwoordelijkheid wil opnemen — er is altijd plek. Een tip voor de twijfelaars: Probeer het gewoon eens. **Bijna iedereen die een eerste keer meewerkt, komt terug.** De sfeer zit gewoon goed en je leert snel mensen kennen. Iedereen staat er vrijwillig, met dezelfde vibe, en dat maakt het altijd plezant achter de toog.”

Tom vertelt enthousiast verder dat de evolutie van de werking in de loop de jaren wel ‘zot is om te zien’ maar dat de vrijwilligers daar zeer flexibel mee omgaan. De oude togen werden vervangen door nieuwe set-ups, in den beginne mocht je nog roken in de zaal en nu is er een totaal rookverbod, vroeger betaalde iedereen met cash geld en is de zaal volledig cashless, en ga zo maar door.

Tumbador vzw – revalidatie in ontwikkelingslanden

Ganzendries 10, 2920 Kalmthout ■ 0479 65 01 89 ■ www.tumbador.be ■ info@tumbador.be
IBAN: BE93 7410 1910 0467 ■ BIC: KREDBEBB

Wat was het grappigste moment dat je al meemaakte tijdens een tapavond?

“Tijdens een concert van Frans Bauer kregen we ineens massa’s cadeautjes, chocolade en tekeningen van fans... met de vraag of wij dat ‘even’ aan hem wilden geven na de show. Euh... ja hoor.”

Voel jij het al kriebelen om dit zelf eens te proberen? Dan weet je wat je te doen staat! Surf naar **mijn-evenementen.tumbador.be**, maak een profiel aan en kies wanneer je wil komen helpen.

Nieuws uit het Zuiden ■ ■

Guatemala: een trimester vol activiteiten ●●

Veel bedrijvigheid in revalidatiecentrum Asociación Gissell de afgelopen maanden. Dankzij het team vonden tal van leuke activiteiten plaats.

April was in het centrum **“Autisme bewustwordingsmaand”**. In dit kader organiseerde het team Ergotherapie een korte infosessie op een school waar twee kinderen met autisme uit het centrum schoollopen. Het doel van deze activiteit was om verder te gaan dan enkel bewustwording, en te focussen op aanvaarding en actie. **Respect, echte inclusie en praktische ondersteuning voor mensen met autisme stonden daarbij centraal.**

Ook de **tuin van Gissell** blijft mooie vruchten afwerpen. Dankzij de ondersteuning van een landbouwkundig ingenieur kan het centrum dit waardevolle project verderzetten. **Het initiatief richt zich op kinderen met speciale onderwijsbehoeften en maakt deel uit van het inclusieproject.**

Uiteraard wordt ook de familie van de patiënten nauw betrokken bij de activiteiten. Op 8 mei organiseerden de teams zo een feestelijke **moederdagactiviteit**. Het programma omvatte een officiële ceremonie, leuke activiteiten en spelletjes georganiseerd door elke afdeling, tombola’s met basisvoedselpakketten en een fondsenwervingswedstrijd genaamd “Miss Mamita Gissell”.

●● Peru: ouderschool

Ook in Wasi Esperanza hebben ze in de loop der jaren geleerd dat werken met kinderen ook betekent dat je hun gezinnen mee begeleidt. Toch is het niet altijd eenvoudig geweest om ouders te laten deelnemen aan de workshops, bijvoorbeeld door tijdgebrek, werk of andere verantwoordelijkheden.

Daarom probeert het centrum sinds vorig jaar nieuwe manieren uit om hen te bereiken. “We willen niet alleen dat ze aanwezig zijn, maar ook dat ze zich echt betrokken voelen en deze bijeenkomsten als nuttig ervaren,” aldus coördinatrice Karime. **Zo is de Ouderschool ontstaan: een plek om elkaar te ontmoeten, te praten en ervaringen te delen met andere gezinnen die zich in vergelijkbare situaties bevinden.**

“Dit jaar hebben we al twee bijeenkomsten georganiseerd. Tijdens de eerste spraken we, onder begeleiding van een specialist, over hoe ouders hun kinderen kunnen ondersteunen bij leerproblemen op school. De tweede bijeenkomst richtte zich op iets dat even belangrijk is: **het emotionele welzijn van ouders en verzorgers**. Onze psycholoog deelde eenvoudige hulpmiddelen om stress en dagelijkse emoties beter te hanteren,” vult Karime aan.

Langzaam is te zien hoe deze bijeenkomsten niet alleen informatie overbrengen, maar ook de banden tussen gezinnen versterken.

“We hopen ons verder te blijven verbeteren en dat steeds meer ouders gemotiveerd raken om deel te nemen en samen een sterker ondersteuningsnetwerk op te bouwen,” sluit ze af.

Hoe gaat het nog met onze oud-vrijwilligers? ●●

Over de jaren heen vertrokken heel wat jonge therapeuten naar Peru en Guatemala om mee te werken in onze projecten. Hun inzet maakt altijd een groot verschil voor kinderen, families en lokale teams. Maar zo'n ervaring laat natuurlijk ook bij hén sporen na. We zochten enkelen oud-vrijwilligers opnieuw op en vroegen hoe het nu met hen gaat.

Soms zijn het niet de grote plannen, maar de kleine stappen die een wereld van verschil maken. Voor **Tine Vanhullebusch** begon het met een verlangen om haar vaardigheden als kinesiste in te zetten waar ze écht nodig zijn. Dat bracht haar in 2006 naar Peru, meer bepaald naar Ayacucho — een plek waar zorg niet vanzelfsprekend is, maar des te waardevoller.

Wat heeft je het meest verrast aan het leven of de gezondheidszorg daar?

“De gezondheidszorg is er erg beperkt en moeilijk bereikbaar in veel regio's. De zorg die er is, is opgedeeld. In privéziekenhuizen krijg je goede zorg maar betaal je veel. In openbare ziekenhuizen kan iedereen terecht, maar is de zorg vaak minder goed. Om dat hiaat op te vangen, strijken hele nobele initiatieven neer in Ayacucho waarbij zorgverleners vrijwillig tijdelijk diensten aanbieden, zoals Mission USA. **Ik merkte dus gauw wat voor gelukzakken we zijn in België waar we voor bijna iedereen een betaalbare en kwalitatieve gezondheidszorg hebben.**”

Zijn er culturele gebruiken of waarden die je zijn bijgebleven?

“**Het eren van Moeder Aarde “Pacha Mama” vind ik heel mooi.** De aarde beschouwen als bron van alle leven en zo ook zo behandelen, prachtig!”

Hoe heeft de ervaring je kijk op je beroep of op het leven veranderd?

“**Zien dat er in Peru, temidden van alle goeds en schoons, heel veel – soms onoplosbare – problemen zijn voor personen met een beperking of personen die het financieel moeilijk hebben, vond ik als jongvolwassene erg overweldigend.** Het besef dat je soms weinig kan doen omdat het systeem weinig solidair is en de middelen beperkt zijn. Dat woog bij momenten, zeker in het begin, zwaar op mijn gemoed. Door dit te delen met andere vrijwilligers in Ayacucho werd dit lichter.

Wat het moeilijkste was, was de periode na Peru. Ik moest in België mijn draai terugvinden in een wereld die heel snel ging en een andere manier van leven vroeg dan die in Peru. Maar na een tijdje voelde ik me terug energiek en voller door die extra levenservaring, dus ik had het niet anders gewild.”

Wat zou je iemand meegeven die hetzelfde overweegt?

“Gewoon doen als je voelt dat het iets voor jou is! En zorg dat je het Spaans al wat onder de knie hebt.”

Wat had je graag op voorhand geweten?

“Eigenlijk niets extra dan hetgeen ik heb meegekregen. Voor iedereen is de ervaring anders. **De informatie die we kregen van Tumbador en de beleving ter plaatse maken er een unieke ervaring van die ieder zelf invult.** Misschien had een bredere kadering voor mijn vertrek ervoor gezorgd dat ik wat beter onderbouwd bepaalde zaken kon zien. Daarmee bedoel ik interculturele communicatie, impliciete bias, diversiteit... Na mijn werkjaar voor Tumbador heb ik de BTC-cursus (Belgisch Technisch samenwerkingsfonds Cursus; nu Enabel) gevolgd, wat me sommige ervaringen van in Peru beter deed begrijpen.”

Het verhaal van Tine maakt duidelijk dat zo'n ervaring verder reikt dan het professionele. Het is een kans om te groeien, om te leren in een andere context en om te ontdekken wat jouw competenties kunnen betekenen voor anderen.

Voor wie als kinesist — of toekomstig kinesist — twijfelt: misschien is dit net het duwtje dat je nodig hebt. Je hoeft niet alles perfect te weten of voorbereid te zijn op elke situatie. Goesting, openheid en een beetje lef brengen je al verrassend ver. En wie weet keer je, net als Tine, terug met een rugzak vol ervaringen... en een verhaal dat blijft nazinderen.

Zomerse groeten van het Tumbador-team!

Tumbador vzw – revalidatie in ontwikkelingslanden

Ganzendries 10, 2920 Kalmthout ■ 0479 65 01 89 ■ www.tumbador.be ■ info@tumbador.be
IBAN: BE93 7410 1910 0467 ■ BIC: KREDBEBB